

Η εορτή του Γενεθλίου της Θεοτόκου στα Ιεροσόλυμα

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Το Σάββατο, 20 Σεπτεμβρίου 2025, εορτάσθηκε με μετάθεση, κατά το παλαιό εορτολόγιο, η εορτή του Γενεθλίου της Θεοτόκου στην Ελληνορθόδοξη Κοινότητα της πόλεως Σαχνίν του βορείου Ισραήλ, η οποία αποτελεί μια εκ των δώδεκα Κοινοτήτων της δικαιοδοσίας της Μητροπόλεως Άκκρης - Πτολεμαίδος.

Η εορτή έλαβε χώρα στον Ιερό Ναό του Γενεθλίου της Θεοτόκου, μεγαλοπρεπή και παμμεγέθη, ανεγερθέντα κατά τα τελευταία έτη από την Κοινότητα, μέσα από προσφορές της και προσφορές άλλων δωρητών, με τη σημαντική οικονομική συμβολή του Πατριαρχείου και τη σημαντική και αφοσιωμένη δραστηριότητα του εκ Σαχνίν ιατρού κ. Μάτζιντ Γαντούς.

Η λαμπρά αυτή Θεομητορική πανήγυρη τελέσθηκε με θεία Λειτουργία, στην οποία προεξήρξε η Α.Θ.Μ. ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος κατόπιν θερμής υποδοχής, την οποία του επεφύλαξαν οι Πρόσκοποι της πόλεως. Με τον Μακαριώτατο συλλειτουργήσαν, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, ο Πτολεμαίδος κ. Μακάριος και ο Αρχιεπίσκοπος Πέλλης κ. Φιλούμενος. Τους πλαισίωσαν Αραβόφωνοι Ιερείς της περιοχής Βορείου Γαλιλαίας του Πατριαρχείου και ο Προϊστάμενος του Ναού π. Ανδρέας, ενώ έψαλλε δεξιά και αριστερά η χορωδία της πόλεως και με τη συμμετοχή πολλών πιστών μετ' ευλαβούς προσευχής.

Κατά το Κοινωνικό της θείας Λειτουργίας μίλησεν ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ελληνιστί ως εξής:

«Χαῖρε Κεχαριτωμένη, τό πάσης χαρᾶς χαριέστερον καί πρᾶγμα καί ὄνομα, ἐξ ἧς ἡ χαρά ἀδιάδοχος εἰς τόν κόσμον Χριστός γεγέννηται, τῆς Ἀδαμιαίας λύπης τό ἱατρεῖον» Καί ἀπλούστερον: Χαῖρε Κεχαριτωμένη, τό πῶς χαρούμενο ὄνομα καί πρᾶγμα ἀπό κάθε χαράν, ἀπό τήν ὁποίαν γεννήθηκε στόν κόσμον ὁ Χριστός, ἀνεπανάληπτη χαρά, τό φάρμακο τῆς λύπης τοῦ Ἀδάμ», λέγει ἐγκωμιαστικῶς ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

«Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ περικαλλεῖ τούτῳ Ναῷ τῆς πόλεως ὑμῶν Σαχνίν, ἵνα ἐορτάσωμεν τό χαρμόσυνον γεγονός τοῦ Γενεθλίου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, περί τῆς ὁποίας ὁ ὑμνωδός ἀναφωνεῖ λέγων: «ἐν σοὶ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, ὑμνεῖται καί δοξάζεται ἄχραντε· Πατὴρ γὰρ ἠυδόκησε, καὶ ὁ Λόγος ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ θεῖον Πνεῦμα σοὶ ἐπεσκίασε».

Ὅντως τό πάσης χαρᾶς χαριέστερον καί πρᾶγμα καί ὄνομα ἀποτελεῖ τό θαυμαστόν γενέθλιον τῆς Θεοτόκου Μαρίας ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς στείρωσεως τῆς Μητρός αὐτῆς Ἄννης καί τοῦ Πατρός αὐτῆς Ἰωακείμ, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ σωτηρία εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνθρώπους δεδώρηται, ἰδιαιτέρως δέ εἰς τοὺς Πρωτοπλάστους, τόν Ἀδάμ καί τήν Εὐάν, οἱ ὁποῖοι ἀπηλευθερώθησαν, ἡ μὲν Εὐά τῆς καταδίκης ὁ δέ Ἀδάμ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς (κατάρας).

Τοῦτο ἐξ ἄλλου προκατήγγειλεν ὁ Προφήτης Ἡσαΐας λέγων: «ἔσται ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ’ αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν», (Ρωμ. 15,12, Ἠσ. 11,10), καὶ Δαυΐδ λέγων: «καὶ ἐξελέξατο τήν φυλὴν Ἰούδα τό ὄρος Σιών, ὃ ἠγάπησεν», (Ψαλμ. 77,68). Ἀξιοσημεῖωτος εἶναι ἡ ρῆσις τοῦ βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως: Ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λαός ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαυΐδ», (Ἀποκαλ. 5,5).

Κατά τόν Προφήτην Ἡσαΐαν, ὁ Ἰεσσαί θά εἶναι ὡς ρίζα, ἐκ τῆς ὁποίας θά βλαστήσῃ ἡ γενιά τῶν πιστῶν. Ὁ Χριστός ὡς τέλειος ἄνθρωπος ὑπῆρξεν ἀπόγονος ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Δαυΐδ βλαστήσας κλάδος. Ὁ Χριστός δέ ὡς τέλειος Θεός εἶναι ἡ ρίζα, ἐκ τῆς ὁποίας ἀνεφύῃ ὁ Δαυΐδ καί πάντες οἱ πνευματικοί ἀπόγονοί του. «Ἀνέστη γάρ ὁ Χριστός, ἡγουν ἐβλάστησεν», ἐρμηνεύει ὁ Ζυγαβηνός.

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ γέννησις τῆς Θεοτόκου Μαρίας εὐαγγελίζεται κατὰ τόν θεῖον Παῦλον τό μυστήριον τό ἀποκεκρυμμένον ἀπό τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, Τῷ τῷ

πάντα κτίσαντι διά Ἰησοῦ Χριστοῦ, (Πρβλ. Ἐφεσ. 3,9). Διό καί ὁ ὑμνωδός ἀναφωνεῖ λέγων: «Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις ἐπαναπαυόμενος Θεός, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἑαυτῷ προητοίμασεν, ὁ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοὺς, οὐρανὸν ἔμψυχον, ἐν φιλάνθρωπίᾳ κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ρίζης, φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ...».

Ἡ γῆ ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ Θεός προητοίμασεν ἑαυτῷ θρόνον ἅγιον εἶναι ἡ ἰδία γῆ, ὁ ἴδιος τόπος, ἔνθα ἐκοιμήθη καὶ ἐνυπνιάσθη ὁ Πατριάρχης Ἰακώβ λέγων: «καὶ ἰδοὺ κλῖμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ

ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ’ αὐτῆς· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ’ αὐτῆς...», (Γεν. 28, 12-13).

Κατὰ τοὺς ἐγκρίτους θεοφόρους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, τόσον ἡ κλῖμαξ ὅσον καὶ ἡ γῆ ὑποδηλοῦν τὴν ὑπερευλογημένην Παρθένον Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Διό καὶ ὁ μὲν ὑμνωδὸς ἀναφωνεῖ λέγων: « Χαῖρε κλῖμαξ ἐπουράνιε δι’ ἧς κατέβη ὁ Θεός», ὁ δε ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἐπικαλεῖται τοὺς προφήτας Ζαχαρίαν καὶ Ἰωήλ, τοὺς προειπόντας τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας: «Τέρπου καὶ εὐφραίνου θυγάτηρ Σιών, διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου, λέγει Κύριος» (Ζαχ. 2,14), «θάρσει γῆ χαῖρε καὶ εὐφραίνου, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι», (Ἰωήλ, 2,21), προκαταγγέλλουν ἀντιστοίχως οἱ Προφῆται Ζαχαρίας καὶ Ἰωήλ.

Ἑρμηνεύων τοὺς λόγους τούτους τῶν Προφητῶν, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας διερωτᾶται λέγων: «Πότε γὰρ δέδοται τό χρῆναι θαρσεῖν τῇ γῇ; οὔτε δέ αὖ καὶ ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ’ ἡμῶν; εἰ μὴ ὅτι ὁ Θεός ὢν ὁ Λόγος γέγονεν ἄνθρωπος», [Καὶ ἀπλούστερον: πότε ἐπετράπη νὰ εἰπῶμεν «ἔχε θάρρος ἡ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας»; Πότε καὶ πάλιν πότε, ὁ Κύριος ἔκαμε τό θαυμαστόν ἔργον νὰ εἶναι μαζί μας; Τότε μόνον, ὅταν Θεοῦ ὄντος τοῦ Λόγου ἐγένετο ἄνθρωπος]. Καί πότε «κατεσκήνωσεν ἐν μέσῳ τῆς θυγατρὸς Σιών», τούτέστιν τῆς Ἱερουσαλήμ; Ὅτε τὴν καθ’ ἡμᾶς ὁμοίωσιν ἀναλαβὼν διὰ τῆς ἁγίας Παρθένου ἐγεννήθη· καὶ ἐπὶ γῆς ὥφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη», (Βαρούχ 3,37).

Ἡ ἐκ τῆς στείρας Ἄννης γεννηθεῖσα Παρθένος Μαρία ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, τούτέστιν τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Καί τοῦτο, διότι ἡ Παρθένος Μαρία κατέστη τό ἐκλεκτόν σκεῦος τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἐνσάρκωσιν καὶ ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ ἐκ τῶν ἀγνῶν αὐτῆς αἱμάτων καὶ τῇ ἐπισκιάσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Κατά τόν ἅγιον Γρηγόριον τόν Παλαμᾶν: «αὕτη μόνον», ἡ Παρθένος δηλονότι Μαρία, μεθόριόν ἐστι κτιστῆς καί ἀκτίστου φύσεως καί οὐδεὶς ἂν ἔλθῃ πρὸς Θεόν, εἰ μή δι' αὐτῆς τε καί τοῦ ἐξ αὐτῆς τεχθέντος μεσίτου καί οὐδέν ἂν ἐκ τῶν ἐκ τῶν

τοῦ Θεοῦ δωρημάτων, εἰ μή διὰ ταύτης γένοιτο καί ἀγγέλοις καί ἀνθρώποις». (Καί ἀπλούστερον. Αὕτη μόνον εἶναι τό μεθόριον κτιστῆς καί ἀκτίστου φύσεως καί κανεῖς δέν θά ἡδύνατο νά ἔλθῃ πρὸς τόν Θεόν, παρά μόνον δι' αὐτῆς καί διὰ τοῦ μεσίτου, πού γεννήθηκε ἀπό αὐτήν καί κανένα ἀπό τά δωρήματα τοῦ Θεοῦ δέν θά ἡδύνατο νά δοθῇ καί σέ ἀγγέλους καί σέ ἀνθρώπους παρά μόνον δι' αὐτῆς).

Τό σωτηριῶδες τοῦτο καί ὑπερφυές μυστήριον τῆς γεννήσεως τῆς Κεχαριτωμένης Μαρίας ἐξαίρει ὑμνολογικῶς ὁ ἅγιος Γερμανός Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως λέγων: «Ἡ παγκόσμιος χαρά, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακεῖμ καὶ τῆς Ἄννης, ἡ πανύμνητος Παρθένος· ἥτις δι' ὑπερβολὴν καθαρότητος, ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται...».

Ὄνομάζεται καί γνωρίζεται ἡ Παρθένος Μαρία Κυρία Θεοτόκος, δηλαδή Μητέρα τοῦ Θεοῦ, διότι ἐν Αὐτῇ ἐτελεσιουργήθη τό ἀκατάληπτον μυστήριον τῆς ἀπορρήτου καθ' ὑπόστασιν ἐνώσεως τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστόν θείας καί ἀνθρωπίνης φύσεως.

Ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀκαταπαύστως μεγαλύνει καί μακαρίζει τὴν ὑπερευλογημένην καί δεδοξασμένην Θεοτόκον καί ἀειπάρθενον Μαρίαν, διότι ἡμεῖς, πλανηθέντες τῆς ἀληθοῦς ὁδοῦ καί τοῦ νοός ἡμῶν σκοτισθέντος, ἐγνωρίσαμεν διὰ τῆς Θεοτόκου τόν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης, τούτέστιν τό φῶς τῆς γνώσεως, τόν Θεόν καί Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Ὅτι Αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καί προσκύνησις σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καί ἡμεῖς, οἱ τιμῶντες σήμερον τό Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου, παρακαλοῦμεν Αὐτήν
διά Πρεσβειῶν τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ αὐτῆς ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καί ὑπέρ τῆς
εἰρήνης εἰς τήν περιοχὴν ἡμῶν καί εἰς ἅπαντα τόν κόσμον. Ἀμήν. Ἐτη πολλά καί

είρηνικά».

Άμα τη Απολύσει της Θείας Λειτουργίας προσεφώνησαν τον Μακαριώτατο ο Πρόεδρος του Κοινοτικού Συμβουλίου της πόλεως και άλλοι επίσημοι, ευχαριστώντας τον Μακαριώτατο για την συνδρομή του Πατριαρχείου στην ανέγερση του περικαλλούς Ναού.

Άμα τη λήξει των προσφωνήσεων επακολούθησε λιτανεία πέριξ του Ιερού Ναού και ακολούθησε δέηση.

Το μεσημέρι παρετέθη από τον Αρχιμανδρίτη π. Ανδρέα και το Κοινοτικό Συμβούλιο εόρτιος τράπεζα στον Μακαριώτατο και την Συνοδεία του και πολλούς άλλους.

